

Baykuşun Gizli Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Baykuşun Gizli Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Eski meşe ormanının kalbinde, ay ışığının yaprakların arasından parmak uçlarında süzüldüğü yerde, Olive adında bir baykuş yaşırdı. Yumuşak, kahverengi tüyleri, kalp şeklinde bir yüzü ve her şeyi gören büyük, yuvarlak kehribar gözleri vardı. Boynunda deri bir kordonla asılı küçük pirinç bir saat, üzerinde de koyu mavi örgü bir atkı vardı. Her gece Olive ormanı gözetler ve özel bir sır saklardı.

Sır, saatti. Sıradan bir saat değildi; rüyaları durdurabiliyordu. Biri kötü bir rüyaya yakalandığında, Olive zamanı bir anlığına durdurup çıkış yolunu bulmalarına yardım edebilirdi. Onu akıllıca ve nazıkçe kullanırdı, çünkü zaman bir armağandır ve rüyalar yumuşak olmalıdır. Ormanın fısıltılarını dinler ve yardıma ihtiyacı olan birini beklerdi.

Sessiz bir gecede Olive, içi boş bir kütükten gelen küçük, korkmuş bir ciyıklama duydu. Aşağı uçtu ve altın kahverengi tüylü, kocaman koyu endişeli gözlü küçük fındık faresi Pip'i buldu. Pip'in başında beyaz ponponlu açık yeşil bir uyku şapkası vardı ve yumuşak krem rengi bir battaniyeye sımsıkı sarılmıştı. "Uyuyamıyorum," diye fısıldadı Pip. "Gözlerimi her kapattığımda aynı korkutucu rüya geri geliyor."

Olive Pip'in yanına tünedi ve mavi atkısını küçük fındık faresine sardı. "Bana rüyayı anlat," dedi nazıkçe. Pip titredi. "Karanlık tünellerde koşuyorum ve eve giden yolu bulamıyorum. Tekrar tekrar oluyor ve korkmuş bir halde uyanıyorum." Olive başını salladı. "Sana yardım edebilirim," dedi. "Saatim rüyaları durdurabilir. Ama cesur olmalı ve bana güvenmelisin."

Pip'in kocaman koyu gözleri daha da büyüdü. "Rüyaları durdurmak mı? Nasıl?" Olive ona küçük pirinç saati gösterdi. "Rüyadayken zamanı durduracağım. Bir ışık ya da bir kapı aramalısın. Oraya ait olmayan bir şey. Sonra kaçabilirsin." Pip krem rengi battaniyesine sarıldı. "Deneyeceğim," diye ciyaktı. "Ama ya bulamazsam?" Olive gülümsedi. "Bulacaksın. Ben tam burada olacağım."

O gece Pip yapraklardan yuvasında kıvrıldı ve gözlerini kapattı. Kısa süre sonra rüya görmeye başladı. Yine karanlık tüneldeydi, koşuyor da koşuyordu. Duvarlar üzerine kapanıyor gibiydi. Kendi kalp atışlarını duyabiliyordu. Sonra, devam edemeyeceğini hissettiği anda her şey dondu. Tünel hareket etmeyi bıraktı. Zaman durdu.

Pip, Olive'in sözlerini hatırladı. Dikkatlice etrafına bakındı. Donmuş karanlıkta küçük bir parıltı gördü. Bir fare deliğinden büyük olmayan küçük bir kapıydı ve içinden sıcak bir ışık sızıyordu. "İşte bu!" diye düşündü. "Çıkış yolu bu!" Küçük pembe patileri soğuk taşa pıtır pıtır ses çıkararak kapıya doğru koştu. Kapıyı itip açtı ve ışığa adım attı.

Kapının ardında yumuşak, çimenli bir çayır vardı. Güneş parlıyor, çiçekler esintide başlarını sallıyordu. Pip kendini güvende hissetti. Arkasına baktı ve Olive'in onu beklediğini gördü. "Başardın!" diye sevindi Olive. "Çıkış yolunu buldun." Pip uzun gecelerden sonra ilk kez gülümsedi. "Saatın olmasaydı bunu başaramazdım," dedi. "Ve dostluğun olmasaydı."

Olive başını salladı. "Saat yardım eder, ama cesaret senindi. Zaman bir armağandır ve onu akıllıca kullandık." Pip küçük piring saate baktı. "Rüya geri gelecek mi?" diye sordu. Olive başını iki yana salladı. "Aynı rüya gelmeyecek. Döngüyü kırdın. Ama başka bir korkutucu rüya gelirse, beni her zaman bulabilirsin. Ve senin için zamanı yine durdururum."

Pip'in içinde sıcak bir parıltı hissetti. Çok korkmuştu ama artık cesur olabileceğini biliyordu. Olive'in yumuşak tüylerine sarıldı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Sen gerçek bir dostsun." Olive mavi atkısını bir kez daha Pip'e sardı. "Ve sen cesur küçük bir fındık faresisin," dedi. "Şimdi seni huzurlu bir uyku için yuvana geri götürelim."

İçi boş kütüğe döndüklerinde Pip krem rengi battaniyesinin altına sokuldu. Yeşil uyku şapkası kulaklarının üzerine çekilmişti. Olive yakınlarda oturup onu gözetliyordu. "Gözlerini kapat," dedi Olive yumuşakça. "Çayırı ve sıcak güneşi hayal et." Pip esnedi. "Kalacak mısın?" diye sordu. "Sen uyuyana kadar kalacağım," diye söz verdi Olive.

Pip gözlerini kapattı ve bu kez korkutucu bir tünel gelmedi. Yumuşak bir bulutun üzerinde süzüldüğünü ve sıcak ışıklı küçük kapıyı hayal etti. Uykusunda gülümsedi. Olive arkadaşının dinlendiğini izledi ve mutlu oldu. Gizli saat yine işini yapmıştı. Birinin huzur bulmasına yardım etmişti.

O geceden sonra Pip derin bir uyku uyudu. Kötü bir rüya gelirse Olive'in saatle yanında olacağını biliyordu. Olive de zamanın akıllıca ve nazıkçe, arkadaşlara yardım etmek ve huzur getirmek için kullanılması gerektiğini biliyordu. Saat zamanı tutmak için değil, zamanı vermek içindi. Ve bu her şeyi değiştiriyordu.

Olive gizli saati güvende tuttu, yardıma ihtiyacı olan herkes için her zaman hazırды. Onu deri kordonuyla kalbine yakın taşıyordu. Bazen ormandaki başka hayvanlar da kötü rüyalarla ona gelirdi. Olive de tıpkı Pip için yaptığı gibi zamanı durdurur ve çıkış yollarını bulmalarına yardım ederdi.

Pip her gün daha da cesurlaştı. Artık rüyalarındaki karanlık tünellerden korkmuyordu. Dostluğun ve cesaretin en karanlık yerleri bile aydınlatabileceğini biliyordu. Ve zamanın akıllıca ve nazikçe kullanılacak bir armağan olduğunu biliyordu. Sık sık Olive'i ziyaret ederlerdi ve birlikte yıldızların altında oturup hikâyeler ve rüyalar paylaşırlardı.

Böylece eski meşe ormanında baykuş ve fındık faresi en iyi arkadaş olarak kaldılar. Gizli saat Olive'in boynunda usulca tik tak ediyor, zamanın değerli ve rüyaların yumuşak olabileceğini hatırlatıyordu. Ve eğer bir gün korkutucu bir rüya görürsen, sadece hatırla: bir yerde, mavi atkılı ve piriç saatli bir baykuş seni gözetliyor, zamanı durdurup yolunu bulmana yardım etmeye hazır.